కథా కౌముది

మార్పు - ది ఛేంజ్

- లత కందికొండ

వంగూరి ఫౌండేషన్ నిర్వహించిన 14వ ఉగాది ఉత్తమ రచనల పోటీలో

ద్వితీయ బహుమతి పొందిన కథ

అనకాపల్లిలో పుట్టి పెరిగిన అమలని అర్ధరాత్రి నిద్రలేపి నీ జీవిత ధ్యేయం ఏమిటి అని ఎవరైనా అడిగితే కళ్ళు తెరవకుండానే ఠపీమని - అమెరికా వెళ్ళడం అంటుంది.

చిన్నప్పుడే తలిదండ్రులు పోవడంతో అన్నా వదినల దగ్గర ఎంతో గారాబంగా పెరిగిన అమల ఒక రోజు అన్నగారితో ఇలా అంది. "అన్నయ్యా మీరేదో నాకు పెళ్ళి సంబంధాలు చూసి తాపత్రయపడుతున్నట్లున్నారు. అంత్య నిష్టూరం కంటే ఆది నిష్టూరం మేలని ఇప్పుడే చెప్పేస్తున్నాను నేను అమెరికా పెళ్ళికొడుకునే చేసుకుంటాను కాబట్టి నాకు అమెరికా సంబంధమే చూడు." అని సిగ్గులేకుండా కాకపోయినా - సిగ్గు విడిచి నిక్కచ్చిగా చెప్పింది.

"ఏముందే అమెరికాలో? అక్కడివాళ్ళే ఇక్కడికి తిరిగొస్తున్నారు. అయినా ఇరవై ఏళ్ళ క్రితం అమెరికా వెళ్ళడం అంటే ఏమైనా గొప్పేమోగానీ ఈ రోజు మన ఊళ్ళో కూడా సందుకొకరున్నారక్కడ" అన్నాడు అమల అన్నయ్య ప్రభాకర్.

"అదే - మన సందులోంచి ఎవరూ లేరనే నేను వెళదామనుకుంటున్నాను".

"హవ్వ! కలికాలం ఎంత సిగ్గులేకుండా చెపుతోందో" - ఆ ఆడగొంతు అమల వదిన అపర్ణది.

"సిగ్గుపడుతూ కూర్చుని మీరు చెప్పిన వాడిచేత మెళ్ళో తాళికట్టించుకోవడానికి నేను మామూలు ఆడదాన్ని కాదు మరి - నీ పెంపకంలో పెరిగి - స్వతంత్ర భావాలు నేర్చుకున్న వీరనారీ శిరోమణిని" అంది అమల.

"చూశావా నీవు నేర్పిన విద్యయే నీరజాక్షీ అని అది వీర లెవెల్‌లో ఈనాడు మాట్లాడుతోందంటే దాన్ని అతిగారాం చేసి నెత్తికెక్కించుకున్నావు" పెళ్ళాన్ని కసిరాడు ప్రభాకర్.

"నాకేం తెలుసు, ఇలా తయారవుతుందనీ? తల్లి లేని పిల్ల కదా కన్న తల్లిలోటు తీర్చలేకపోయినా - సవతి తల్లి అన్న పేరు తెచ్చుకోకూడదనీ వదిననైనా... " అపర్ణ మాటలు పూర్తికానివ్వలేదు అమల.

"నీ మాటలకి అడ్డం వస్తున్నందుకు నన్ను క్షమించు వదినా అంటూ నాటక ఫక్కీలో అని అదెవరో అన్నట్లు అమ్మ శబ్దంలో 'అ' - నాన్న శబ్దంలో 'న్న' - కలిపి అన్న అయినట్లు మీరిద్దరూ నన్ను అమ్మా నాన్నల కొరత లేకుండా చాలా బాగా పెంచారని దేశ

విదేశాలలో ప్రచారం చేసి వీలైతే అరుదైన అన్నా వదినలుగా మిమ్మల్ని గిన్నీస్ బుక్‌లోకి ఎక్కించడానికి ట్రై చేస్తాను గానీ దాని కోసమైనా నాకు అమెరికా మొగుడిని తేరూ ప్లీజ్...." అంటున్న అమల మాటలకి పోస్ట్ అన్న కేకతో బ్రేక్ పడింది.

గుమ్మం దగ్గరకెళ్ళి పోస్ట్‌మాన్ చేతినుండి ఉత్తరాన్ని అందుకున్న అమల "అన్నయ్యా ఇది నీకే ఎవరో మూర్తిగారట హైదరాబాదు నుంచి" అంటూ కవరు ప్రభాకర్ చేతికిచ్చింది.

ఈ మూర్తి ఎవరబ్బా అనుకుంటూ కవర్ ఓపెన్ చేసాడు ప్రభాకర్ - లోపల ఉత్తరం, ఒక బయోడేటా, దానితోపాటు ఒక ఫోటోని కూడా చూసిన ప్రభాకర్ ఆశక్తితో ఉత్తరాన్ని పైకే చదవడం మొదలెట్టాడు.

"ప్రభాకర్‌గారికి ఇక్కడ మ్యారేజ్ బ్యూరోలో మీ చెల్లెలు అమల ఫోటోని అమెరికాలో ఉన్న మా అబ్బాయి మాధవ్‌కి పంపాము. మా అబ్బాయి జాతకంతో పాటు తక్కిన వివరాలూ ఫోటో ఈ ఉత్తరంతో పాటు జతపరుస్తున్నాను. మీకు నచ్చి మాకు ఫోన్ చేస్తే వచ్చేవారం మా అబ్బాయి అమెరికా నుండి వస్తున్నాడు మీ వీలును బట్టీ వచ్చి మిమ్మల్ని కలవాలని అనుకుంటున్నాము. ఈ క్రింది మా అడ్రస్, ఫోన్ నెంబరు ఇస్తున్నాను. ఇట్లు, మూర్తి."

ప్రభాకరింకా ఉత్తరం చదవడం పూర్తి చేసీ చేయకుండానే అమల అన్నగారి చేతిలో నుండి ఉత్తరాన్నీ, ఫోటోనీ లాక్కుంది. "మైగాడ్! అచ్చం హీరోలా ఉన్నాడే? చూసారా ఈ యువరాణిని వెతుక్కుంటూ వచ్చి తలుపు కొట్టీ మరీ నా కలల రాకుమారుడు - నన్ను రెక్కల గుర్రాన్ని - సారీ - విమానాన్ని ఎక్కించుకు తీసుకుపోతాడని చెప్పానా లేదా...."

అమల సంబరాన్ని చూసి నవ్వుకుని - ఇలా పెళ్ళి గురించి మాట్లాడుకుంటుంటే అలా ఉత్తరం ఎలా వచ్చిందబ్బా? రాసి పెట్టడం అని దీన్నే అంటారేమో అనుకున్నారు అమల అన్నా వదినలు.

ఆ తర్వాత పెళ్ళివాళ్ళు రావడం, ఇరువర్గాలవారికి నచ్చడం, తాంబూలాలు పుచ్చుకోవడం అన్నీ ఫాస్ట్ ఫార్వర్డ్ లాగా జరిగిపోయాయి. కానీ ముహూర్తం మాత్రం మూడు నెలల దూరంలో ఉంచింది వాళ్ళిద్దరినీ - ఇదీ ఒకందుకు మంచిదే ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకోవచ్చు, ఎంచక్కా ప్రేమించుకోవచ్చు. ఫ్యూచర్‌లో ఎవరైనా మీది అరేంజ్డ్ మ్యారేజా, లవ్ మ్యారేజా అని అడిగితే అరేంజ్డ్ మ్యారేజ్ అనో లవ్‌లో అరెంజ్డ్ మ్యారేజ్ అనో గొప్పగా చెప్పుకోవచ్చు అనుకుంది అమల. అప్పటి నుండి ఇద్దరూ ఫోన్లో గంటలు గంటలు మాట్లాడుకునేవారు. ' మరీ తిండీ, నిద్రా లేకుండా ఏమిటే ఆ మాటలూ' అని అపర్ణ అంటే - ఫోన్ పెట్టగానే చేసే పని అదే కదా వదినా? టిఫిన్ రెడీ అయ్యిందా లేదా? బ్రష్ చేసుకుని వస్తాను. ఆకలి దంచేస్తోంది, నిద్రకూడా కూరుకొస్తోంది అర్జంటుగా పడుకుని కలలో నా రాజకుమారుడితో డ్యూయెట్లు పాడుకోవాలి' అని బదులిచ్చేది అమల.

ఇటు వదినా మరదళ్ళ సరాగాలిలా ఉంటే అక్కడ అమెరికాలో ఉన్న మాధవ్ చెల్లెలు రేఖ - అమలకి ఫోన్ చేసి 'వదినా మొన్న వీకెండ్‌లో బోస్టన్‌కి వెళ్ళాము అన్నయ్య దగ్గరకి. వేళకి తిండీ, నిద్రా లేకపోవడం వల్లనో ఏమిటో చిక్కి సగమైపోయేడు. నేనైతే అసలు గుర్తుపట్టలేదు కూడా - ఇంకా మా ఆయనేమన్నారో తెలుసా? మీ అన్నయ్య ఈ మూడు నెలల టెలిఫోన్ బిల్లు పెడితే ఆ అమ్మాయి వచ్చేసరికి అద్దె ఇంట్లోకి కాకుండా ఎంచక్కా స్వంత ఇంట్లోకి గృహ ప్రవేశం చేసేది' అన్నారు.

"ఆడపడుచు అర్ధమొగుడంటారు" - ఏమైనా అనుగానీ మా పెళ్ళికి సింపుల్‌గా ఓ ఇల్లు చిన్న గిఫ్ట్‌గా ఇవ్వకూడదూ?' అంది అమల.

ఇటు అమల ఎప్పుడు అమెరికా వెళ్తానా అని ఎదురుచూస్తోంటే అటు మాధవ్‌లో ఏదో అర్థంకాని అలజడీ, అయోమయ పరిస్థితి - అమలని తల్చుకున్నప్పుడల్లా

ఫ్లాష్ బ్యాక్ లోకి వెళ్ళాడు మాధవ్....

పెళ్ళి చూపులై ఒకరికొకరు నచ్చారని అనుకున్నాక మాధవ్ - అమలతో విడిగా మాట్లాడతానని పెద్దవాళ్ళ అనుమతితో బయటికి తీసుకెళ్ళేడు అమలని.

"మీ హాబీస్ ఏంటీ?" అడిగాడు మాధవ్.

"సంగీతం, సాహిత్యం, టీ.వీ చూడ్డం... ఇంకా ... సినిమాలు కూడా చూస్తుంటాను" చెప్పింది అమల.

"ఈ మధ్య కాలంలో ఏంజిలీనా జోలీ, జూలియా రాబర్ట్స్ సినిమాలు ఏం చూసావు?" అడిగాడు మాధవ్.

"జోలా, చిప్పా?" అవి అసలు ఆడపేర్లా, మగవాళ్ళ పేర్లా చెప్పండి ముందు?" అని అడిగిన అమలని వింతగా చూసాడు మాధవ్.

"ఇంగ్లీష్ సినిమాలు చూడవా?"

"అంత ఆశ్చర్యం ఎందుకు? రమణారెడ్డి, రేలంగి సినిమాలు మీరేం చూసారు? " అడిగింది అమల.

"వాళ్ళెవరూ" కాస్త చిరాగ్గానే మొహం పెట్టాడు మాధవ్.

"కస్లా ఇవ్వనా పోనీ - వాళ్ళు కమేడియన్స్. వాళ్ళిద్దరినీ ప్రక్క ప్రక్కన నిలబెడితే పది అంకెలా ఉంటారని కూడా అంటారు..... పోనీ అది వదిలేయండి - 'మనిసన్నాక కూసింత కలాపోసన ఉండాలి' అన్న డైలాగ్ ఏ సినిమాలోదో చెప్పండి?'" సవాల్ చేసినట్లే అంది.

తెలియదనట్లు తల అడ్డంగా తిప్పాడు మాధవ్

"అంటే మీకు బాపూ రమణల గురించి కూడా తెలియదన్నమాట" ఆశ్చర్యంగా చూసింది మాధవ్ వైపు.

"సినిమాల గురించెందుకులే గానీ, హెరాల్డ్ రాబిన్స్, సిడ్నీ షెల్డాన్ నవలలేం చదివేవు" అడిగాడు మాధవ్.

"మీరు 'వేయిపడగలు' చదివారా? అది ఎవరు వ్రాసారో చెప్పగలరా?.... పోనీ శరత్ 'చరిత్ర హీనులు' చదివారా?"

"ప్రశ్నకి ప్రశ్న సమాధానం అవదు" అన్నాడు మాధవ్.

"మీరు కొంచెం బుర్రపెట్టి ఆలోచిస్తే నా ప్రశ్నలోనే మీకు సమాధానం దొరుకుతుంది" అంది అమల.

"అంటే నేను తెలుగు నవలలు చదవనట్లే నువ్వు ఇంగ్లీష్ నవలలు చదవనని తెలివిగా చెప్పేననుకుంటున్నావా" అడిగాడు మాధవ్.

"అది నా తెలివి అని మీరు కాంప్లిమెంట్ ఇస్తే సంతోషం. అంతే కాదు మీరు గనక నాతో ఛాలెంజ్ చేస్తే మీరు చెప్పిన ఏ ఇంగ్లీష్ నవలనైనా నేను చదవగలను కానీ మీరు మాత్రం 'వేయిపడగలు' చదవలేరని బాండ్ పేపర్ మీద వ్రాసిస్తాను కావాలంటే" నవ్వుతూనే ఛాలెంజ్ విసిరింది అమల.

ఇదెక్కడి పిల్లరా బాబూ, ఎక్కడికక్కడే ఫిట్టింగ్ పెట్టి ఫిక్స్ చేసి కన్ఫ్యూస్ చేస్తోంది అనుకుని టాపిక్ మార్చాలని - "పోనీ ఏ.ఆర్.రహమాన్ స్లం డాగ్‌లో పాటలు విన్నారా" అని అడిగాడు కాఫీ సిప్ చేస్తూ .

"వినడమేమిటి చక్కగా పాడగలను కూడా కానీ ఇక్కడ మాత్రం పాడమనకండేం? ఎందుకంటే ఎప్పుడో ఫిబ్రవరిలో వస్తుందనుకుంటున్న ఆస్కార్ నాకిప్పుడే ఈ హోటల్ వాళ్ళు ఇచ్చేస్తారేమోనని..... మీరు వినాలనుకుంటే వెళ్ళేటప్పుడు కార్లో పాడతాను.... ఏమైనా ఆ సినిమాకి గ్లోబల్ అవార్డ్ వచ్చాక అమితాబచ్చన్ అలా కామెంట్ చేయడం నా కసలు నచ్చలేదు" అంది అమల.

"ఏమన్నాడేంటీ?" ఏం చెపుతుందో విందామని కుతూహలంగా అడిగాడు మాధవ్.

"మనదేశం పేదదని చూపించి ఇండియా పరువు తీసేరన్నాడు"

"కరక్టే కదా" అన్నాడు

"అంటే ఐటీ ఇంత డెవలెప్ అయిన ఈ రోజుల్లో భారతదేశం ఎలాంటిదో ఆ సినిమాలో చూపిస్తేగాని తెలుసుకోలేనంత పిచ్చిదా ఈ ప్రపంచం?..... అయినా ఉన్నది ఉన్నట్లు చూపించి అవార్డు తీసుకుంటే ప్రశ్నించే ఈ బడా బాబులంతా లేనిది ఉన్నట్లు చూపించి మన ఆంధ్రప్రదేశ్‌దే కాక దేశం మొత్తం పరువు తీసి ప్రపంచం ముందు మన దేశాన్ని లాఫింగ్ స్టాక్‌లా నిలబెట్టిన పెద్ద మనుషుల గురించి ప్రెస్ మీట్ పెట్టి ఎందుకు మాట్లాడలేదు?" కొంచెం ఆవేశంగానే అడిగింది అమల.

"ఎవరి గురించి నువ్వంటున్నావు?"

"బ్యాలెన్స్ షీట్‌లో అంకెల గారడీ చేసిన (అ)సత్యరాజు గురించి... బ్యాలెన్స్ లేకుండా ఖాళీ షీట్‌ని మాత్రం చూపించి సైబర్ క్రైం సృష్టించిన (అ)ధర్మరాజు గురించి."

"క్వైట్ ఇంట్రెస్టింగ్. మా ఆవిడకి లోకజ్ఞానంకూడా తెలుసన్నమాట" మెచ్చుకోలుగా అన్నాడు మాధవ్.

"మీ లోకజ్ఞానం ఎంతుందో చూస్తాను - ఈనాడు ఇండియాని పట్టి పీడిస్తున్నవి ఏంటో సింపులగా నాలుగైదు మాటల్లో చెప్పండీ చూద్దాం" మళ్ళీ సవాల్ చేసింది అమల.

"ఆc..........."

"టైం అప్" మీరు ఓడిపోయారు. నేను చెప్పనా? క్యాస్ట్, క్యాష్, కరప్షన్, క్రైం, అండ్ గ్రీడ్ ఈ దేశంలో నేతలవ్వాలంటే వాళ్ళనడిగే ప్రశ్నలెలా ఉంటాయో తెలుసా? నీకు ఏ ఫీల్డ్‌లో ఎక్స్‌పీరియన్స్ ఉందని రాజకీయాల్లోకి వద్దామనుకుంటున్నావు? 'టాడా ఏక్ట్' నుండి తప్పించుకొచ్చావా? మాజీ క్రికెట్ క్యాప్టెన్‌గా ఆటలో నిన్ను బ్యాన్ చేస్తే ఇక్కడికొచ్చావా? సైబర్ టెర్రరిజం మూడోకంటికి తెలియకుండా సృష్టించే తెలివితేటలున్నాయా? నీ సినిమాలకింక డబ్బులు రావని ఈ ఫీల్డ్ ఎన్నుకున్నావా? రౌడీ షీటర్‌వా, బయటే కాకుండా జైల్లో కూడా హత్యలు చేయగలవా? ఎన్‌కౌంటర్ అంటే ఏంటో తెలుసా అని.... ఇలాంటి వాటిని అడగాలి అటు నందికి ఇటు పందికీ, అటు సినిమా తారకీ ఇటు క్రికెట్ స్టార్ కీ కూడా గుడి కట్టేంత గొప్పవాళ్ళు మన జనాలు... నిజానికి నిన్న రిపబ్లిక్ డే నాడు నాక్కూడా పద్మశ్రీ ఇస్తాననికబురు చేసారు గానీ - మా ఆడబడుచుకున్న తెలివితేటలకి పద్మశ్రీ ఇచ్చి అవమానం చేస్తారా? అని మా వదిన సున్నితంగా తిరస్కరించింది తెలుసా? "

అమల మాటలకి నవ్వి - "మీకు ఆవేశం బాగా ఎక్కువనుకుంటూనే? ఏదో అనకాపల్లి సరుకనుకున్నానే గానీ ఇంత జనరల్ నాలెడ్జ్ ఉందనీ, కీ ఇస్తే నాన్‌స్టాప్ అనీ ఇప్పుడే తెలిసింది." అన్నాడు.

"ఏయ్ మా అనకాపల్లినేమన్నా అన్నావంటే - ఒక్క విజిల్ వేస్తే చాలు - బయట వున్న నీ కారు నామ రూపాలు లేకుండా పోతుంది" అంటూ మాధవ్‌ని బెదిరించింది అమల.

"అయ్యబాబోయ్! ఇలాంటి రౌడీ వేషాలు కూడా ఉన్నాయన్నమాట. అలాంటప్పుడు ఇక్కడ పాలిటిక్స్‌లో చేరి సెటిలైపోకుండా అక్కడికొచ్చి నాలాంటి వాళ్ళని భయపెట్టడమెందుకు చెప్పు?" అన్నాడు మాధవ్.

"ఏమనుకున్నారు ఈ అమలంటే? ఒక కిరణ్ బేడీ... ఒక సునీతా విలియమ్స్... ఒక మిథాలీ రాజ్..."

"ప్లీజ్ ఒక కరణం మల్లేశ్వరి కోవలోకి మాత్రం వెళ్ళకేం? నేనసలే అర్భకుడ్ని' అమల మాటలకి భయం నటిస్తూ అన్నాడు మాధవ్.

"ఓ మైగాడ్! నేను కాకుండా మా ఆంధ్రా అమ్మాయి ఇంకొకరు కూడా మా ఆయనకి తెలుసన్నమాట. క్వైట్ ఇంట్రస్టింగ్" అంది అమల, మాధవ్ మాటలనే తిప్పికొడుతూ.

మరోసారి - నీకు మడోన్నా తెలుసా అని అడిగితే నీకు మిక్కీ జె మేయర్ తెలుసా అని అడిగింది. - వాడెవడూ అని అడిగితే - తెలియదా, మీ మడోన్నా తమ్ముడు అంది.

ఇంకో రోజు మాటల్లో ఏదో అడిగితే - "నువ్వు చాలా జీనియస్‌వి రా - రామలింగరాజులా" - అంది - అది తిట్టో పొగడ్తో అర్థం కాకుండా. అంతలోనే తనకి కోపం వచ్చిందని తెలిసి - నేననీ... నీవనీ... వేరుగా... లేమనీ... చెప్పినా వినరే ఒకరైనా - అన్నపాట అతి తీయగా పాడి - ఈ పాట ట్యూన్ చేసింది ఎవరో తెలుసా? మీ మడోన్నా తమ్ముడే అంది.

గతంలోంచి బయటకొచ్చిన మాధవ్ అమల గురించే ఆలోచిస్తూ పడుకున్నాడు.

పెళ్ళై అమెరికాకి వచ్చిన ఆనందానికి అవధులు లేకుండా పోయింది. భూతల స్వర్గమంటే ఇదేనా అనుకుంది. మొదటి వారమంతా జెట్‌లాగ్‌తోనూ సామాన్లు తెచ్చుకోవడం, ఇళ్ళు సర్దుకోవడంతోనూ సరిపోయింది. మాధవ్ లీవ్ అయిపోవడంతో జాబ్‌లో చేరిపోయాడు. అక్కడ ఇండియాలో ఇంటినిండా పనివాళ్ళతో, వంట వాళ్ళతో, వదిన చేసిన గారంతో, ఏ పనీ చేసి ఎరగని అమల చాలా కష్టపడాల్సి వచ్చింది పనులు చేసుకోవడానికి. కొన్ని కావాలంటే కొని వదులుకోవాలన్నమాట అని అనుకోకుండా ఉండలేకపోయింది.

అమల లేచే సరికి మాధవ్ ఆఫీస్‌కి వెళ్ళిపోయేవాడు. మాధవ్ వచ్చేసరికి పనులతో అలిసిపోయిన అమల పడుకుండిపోయేది. ఎంత అనుకున్నా ప్రొద్దున్న ఆరుగంటలకు నిద్రలేవలేకపోయేది. వీకెండ్స్ వస్తే ఫ్రెండ్స్‌ని కూడా పిలిచేవాడు. వాళ్ళంతా బ్యాచిలర్స్ తను ఒక్కత్తే అన్నీ చేయలేక ఏడుపొచ్చేది అమలకి.

ఒక్కో పనీ నేర్చుకుంటూ రోజుకో రకమైన ఎక్స్‌పెరిమెంట్స్ చేసేది వంటింట్లో. మొదట్లో అమల చేసిన వంటకాలకి ముద్దు ముద్దుగా రకరకాల పేర్లు పెట్టి నవ్వించిన మాధవ్ రాను రాను దీన్ని వంటంటారా? అని అరవడం మొదలుపెట్టాడు. అమెరికాకి రావాలి అన్న కోరిక ఉండగానే సరిపోదు. ఇండియాలోలా ఇక్కడ నౌకర్లు, చాఫర్లు ఉండరని కూడా మహారాణిగారు తెలుసుకోవాలి. కబుర్లతో కడుపునిండదు. అని దెప్పి పొడిచేసరికి అమల కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగేవి. ఊరు కాని ఊరు, దేశం కాని దేశం - పలకరించేవాడూ లేడు, చెప్పుకోవాలంటే వినే నాథుడూ లేడు. అటు అన్నా వదినలకి చెప్పాలంటే బెరుకు - ఒద్దంటే వెళ్ళేవు అనుభవించు అంటారేమోనని. రోజంతా నాలుగు గోడల మధ్య ఏం చేస్తుంది తను? టీ.వీ. చూసినా, మెయిల్స్ ఇచ్చినా, చాట్ చేసినా ఎంతసేపనీ, ఎన్ని రోజులనీ? ఆరు నెలలు కూడా కాకుండా తన బ్రతుకిలా అయిపోయిందేంటి? ఇదేనా తను కలలు కన్న అమెరికా జీవితం?

"ఏంటి కళ్ళల్లో నీళ్ళు? ఎందుకేడుస్తోంది తను?" అర్థంకాక తనని తనే ప్రశ్నించుకుంది అమల.

ఆ రోజు అమల పుట్టిన రోజు - అటు అత్తింటి నుండీ, ఇటు పుట్టింటి నుండీ కూడా అందరూ విష్ చేసారు. ఫ్రెండ్స్ అందరూ కూడా మెయిల్స్ ద్వారా, ఫోన్‌లోనూ శుభాకాంక్షలు చెప్పారు. మాధవ్ విష్ చేస్తాడని ఆ రోజు ప్రొద్దున్నే లేచింది కూడా. కానీ విష్ చేయకుండానే వెళ్ళిపోయాడు. "ఈ రోజు నా పుట్టిన రోజు తెలుసా"? అని అడగబుద్ధిపుట్టలేదు అమలకి. ఒకవేళ మర్చిపోయాడేమో - ఆఫీస్‌కెళ్ళి ఫోన్ చేస్తాడేమో అని ఆశతో ఎదురుచూసింది. ఏ ఫోన్ వచ్చినా, తలుపు కొంచెం చప్పుడైనా మాధవే అనుకుని ఉలిక్కిపడి లేచేది.

స్టవ్ ముందు నుంచున్న అమలని వెనక నుండి వచ్చి రెండు చేతులు చుట్టేసాయి. మెడ ఒంపులో మాధవ్ ముద్దుపెడుతోంటే పరవశించి పోయింది. తన కౌగిట్లో బంధించి ఊపిరి సలపకుండా ముద్దులతో ముంచెత్తుతూ హ్యాపీ బర్తడే టూ యూ డార్లింగ్ అని అమాంతం ఎత్తేసుకున్న మాధవ్‌ని "ఏయ్ నాకు ఊపిరాడటం లేదు వదులు" అని అరిచింది అమల.

స్టౌ మీద నుండీ పాలు పొంగిన చప్పుడికి ఈ లోకంలోకి వచ్చిన అమల... ఏమిటీ ఇదంతా నా ఊహా గానమా మాధవ్ నిజంగా రాలేదా? అని కన్నీరు ధారాపాతంగా కారుతోంటే దివాన్ మీద పడుకుని దిండులో తలదూర్చి వెక్కి వెక్కి ఏడ్వడం మొదలుపెట్టింది.

ఆ మర్నాడు సాయంత్రం ఆఫీస్ నుండీ వస్తూ మెయిల్ బాక్స్ నుండి తెచ్చిన లెటర్స్ చూసుకుంటూ "నీకేవో గ్రీటింగ్స్ వచ్చినట్లున్నాయే" అంటూ అమలకి కొన్ని కార్డ్స్ అందిస్తూ... "ఓ మై గుడ్ నెస్! ఈ రోజు డేట్ పధ్నాలుగు కదూ అంటే నిన్న పదమూడున నీ పుట్టినరోజు అయిపోయిందా? అలా ఎలా మర్చిపోయాను? బిలేటెడ్ బర్త్‌డే గ్రీటింగ్స్"అంటూ అమల దగ్గరకి రాబోయాడు మాధవ్.

"నన్ను ముట్టుకున్నావంటే చంపేస్తాను. దొంగలు పడిన ఆర్నెల్లకి కుక్క మొరిగిందట". చీదరించుకుంటూ దూరంగా జరిగింది అమల.

"ఇక్కడ దొంగెవరు? కుక్కెవరూ?" అడిగాడు మాధవ్.

"రెండూ నువ్వే. పెళ్ళాం పుట్టిన రోజు - అదీ పెళ్ళైన మొదటి సంవత్సరంలోనే - మర్చిపోయావంటే నువ్వూ ఒక మొగుడివేనా? ఛీ అసలు నీలాంటి వాళ్ళని నమ్ముకుని ఇంట్లో వాళ్ళందరూ వద్దని మొత్తుకుంటూన్నా వినకుండా ఈ పరాయి దేశం వచ్చాను చూడూ! అందుకు నన్ను నేనే చెప్పుతీసుకుని కొట్టుకోవాలి." చేతిలో ఉన్న గ్రీటింగ్ కార్డ్స్ మాధవ్ మీదకి విసిరికొట్టి శివమెత్తినట్లు అరిచింది అమల.

"ఏంటీ! నోటికొచ్చినట్లు వాగుతున్నావ్? ఇప్పుడేమైందనీ నీ పుట్టీన రోజు మర్చిపోవడమా నేను చేసిన నేరం? నువ్వేం చరిత్ర సృష్టించిన మహారాణిననుకుంటున్నావా, కేలెండర్‌లో రెడ్ మార్క్ వేసి అమెరికా అంతా హాలిడే ప్రకటించడానికీ, నేను తెల్సుకోవడానికీనూ? మాకూ సవాలక్ష పనులుంటాయి. బోడి నీ పుట్టినరోజు గుర్తుపెట్టుకోవడమే పని అనుకుంటున్నావా? చూస్తూనే ఉన్నాను నిన్న గాక మొన్న నా జీవితంలోకి ప్రవేశించిందో లేదో - నా మీద సర్వ హక్కులూ తనవే నన్నట్లు ప్రవర్తిస్తోంది. ఈ వెధవ పెళ్ళి ఎందుకు చేసుకున్నానా అని నువ్వు కాదు నేననుకోవాలి" అరుస్తూ అన్నాడు మాధవ్.

అమలకి రోషంతో పాటు, దుఃఖం పొంగు కొచ్చింది. "నేనేమైనా దేవిరించి మీ వెంట పడ్డానా నన్ను చేసుకోమని? నచ్చేవంటూ ఉత్తరాలు వ్రాసి వెంటపడి పెళ్ళి చేసుకుని ఈరోజు ఇలా అనడానికి సిగ్గుగా లేదు? అసలు మీ మగజాతే ఇంత. పెళ్ళి చేసుకుని ఈ రోజు ఇలా అనడానికి సిగ్గుగా లేదు? అసలు మీ మగజాతే ఇంత. పెళ్ళి అయ్యే దాకానే ఆడది ముద్దుగా అనిపిస్తుంది. ఆ తర్వాత ఇంతే సంగతులు. పిలవగానే ఎవరికోసం వస్తుంది? అని పెళ్ళాం ఒక లైసెన్స్ కూలీ అనుకుంటారు. ఇంట్లో పనిమనిషిలా పనిచేయడానికీ, పక్కలో పడుకోవడానికీ నీలాంటి వాళ్ళకి భార్య కావాలి. సొసైటీలో మీ ప్రక్కన నడవటానికి స్టేటస్ సింబల్‌గా తీసుకెళుతున్నారు నన్ను" ఎన్నాళ్ళగానో అణచుకున్న తన బాధను వెళ్ళగక్కకుండా ఉండలేకపోయింది అమల.

"ఓయబ్బ! నువ్వో లిమోజిన్, బి.యం.డబ్ల్యూ అని స్టేటస్ సింబల్‌గా నిన్నేసుకుని తిరుగుతున్నాను మరి పాపం. ఏమీటే నువ్వు చేసే పనులూ? రోజంతా తంటాలు పడీ ఇంకెవరూ చెడగొట్టలేనంత ఛండాలంగా - చిమిడిన అన్నం, మాడిన కూర, ఇంకా ఆ వండినదేదో కూడా తెలుసుకోలేని పదార్థాలన్నీ చేసి నా మొహాన పడేస్తావు. నోట్లో పెట్టుకుంటే డోకు వచ్చేటట్లున్నా, నేనుగాబట్టీ అవి మింగి నీళ్ళు త్రాగి పడుకుంటున్నాను. అసలు పెళ్ళి చూపులప్పుడు నీ వంకర సమాధానాలు విన్నప్పుడే అనుకున్నాను. నువ్వు ఒక అహంభావివని - నిన్ను పెళ్ళి చేసుకున్నాక నేను ఎన్ని పోగొట్టుకున్నానో తెలుసా? ఒక్క ఫ్రెండ్ లేడు, ఒక్క ప్లే గ్రౌండ్ కి వెళ్ళడం లేదు. టెన్నిస్ కెళ్ళకూడదు, ఫ్రెండ్స్‌తో పేకాట అడ్డానికి లేదు, తాగకూడదు. ఏం చేసినా ఈ క్వీన్ విక్టోరియా గారి పర్మిషన్‌తో టే చేయాలి. నువ్వొక ఎలిజబెత్ మహారాణిననుకుని మిడిసిపడుతున్నావేమో గానీ నా పాలిటి ఒక గుదిబండలా నా జీవితానికి ఒక అటాచ్ మెంట్‌లా దాపురించి నేనెక్కడికెళుతున్నా, ఏం చేస్తున్నా వాచ్ డాగ్ లాగా నన్ను కాపలా కాస్తూ ఉన్నా నేనేమైనా నిన్నెప్పుడైనా అన్నానానా? ఛీ... ఛీ... జీవితానికొక ప్రైవసీ లేకుండా పోయింది.

అయినా ఇప్పుడంత రాద్ధాంతం చేయడానికి ఏమైందనీ? అంటే నీ పుట్టినరోజు గుర్తుపెట్టుకుని విష్ చేసి గిఫ్టులిస్తేగానీ నీ మీద ప్రేమలేనట్లా? ప్రేమన్నది మనసులో ఉండాలి గానీ, నా పెళ్ళాన్ని నేను ప్రేమిస్తున్నానని మెడలో బోర్డు కట్టుకుని తిరగరెవరూ. అయినా మీ ఆడవాళ్ళందరూ మొగుడు సినిమా హీరోలాగా ఉండాలని ఊహా గానాలు చేసుకుంటారు. నీ పుట్టినరోజు కిద్దామని వారం రోజుల క్రిందే కొని ఉంచిన గిఫ్ట్ ఇదిగో తీసుకో" అంటూ ఎదురుగా ఉన్న అలమార్లోంచి ఒక ప్యాకెట్ తీసి గిరాటేశాడు టేబుల్ మీదకి - మాధవ్. "ఛీ! ఈ ఆడవాళ్ళంతా ఇంతే. ఏం చేసినా మెప్పుండదు. ఒక్కదానితో అన్నీ తుడిచి పెట్టుకుపోతాయి. ఏమీ అనక ముందే ఏడవడమొకటి తెలుసు" అంటూ విసుక్కున్నాడు మాధవ్.

"నీ బోడి గిఫ్ట్ ఎవరికీ అక్కర్లేదు. దానికోసం ఎవరూ ఏడవడం లేదిక్కడ" అంటూ మాధవ్ విసిరేసిన గిఫ్ట్ ప్యాకెట్‌తో పాటు ఎదురుగా బల్లమీదున్న వస్తువులన్నింటినీ కూడా క్రింద గిరాటేసి భోరున ఏడ్చుకుంటూ గదిలోకి వెళ్ళి తలుపేసుకుంది అమల.

"ఐ యామ్ వెరీ సారీ డార్లింగ్! ఏదో చిరాకులో ఉండి అలా అన్నాను నన్ను క్షమించు. నీ చేతులతో ఈ లెంప ఆ లెంప వాయించు నన్ను - జీవితాంతం గుర్తుండేటట్లు నువ్వే శిక్ష వేసినా పడతాను" అని అమల కన్నీళ్ళు తుడుస్తూ ఓదార్చలేదు మాధవ్.

మధూ,

నిన్నలా పిలిస్తే నీకిష్టమని తెలుసు. కానీ ఈ రోజు నిన్నిలా పిలవడం, నీకీ విధంగా ఈ మెయిల్ పంపడం నాకిష్టం లేకపోయినా - మన జీవితం ఈ రోజుతో ముగిసి పోయేది కాదు కాబట్టి "రేపు" అన్నది ఒకటుందన్న ఆశాభావంతో యిలా సంబోదిస్తూ వ్రాస్తున్నాను.

పెళ్ళన్నది నూరేళ్ళ పంట అంటారు. కానీ ఏడాది కూడా కాకుండానే మన మధ్య నిన్న జరిగిన సంఘటన - తప్పు ఎవరిది అని నేను అడగను. నేను ఇష్టపడి మనసా వాచా కోరుకున్న నా మనో నాధుడితో నేను కలలు కన్న అమెరికాలో అడుగుపెట్టిన రోజు నా అంత అదృష్టవంతురాలు ఈ ప్రపంచంలో ఇంకెవరూ లేరనుకున్నాను. మనమిద్దరం ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకున్నామని అనుకున్నానే గానీ... జరుగుతున్న సంఘటనలూ, ఎదుర్కొంటున్న నిజాలూ, ఇదేనా నీ అదృష్టం అని వెక్కిరిస్తున్నాయి.

ఇద్దరు మనుష్యులు - ఒక ఆడ, ఒక మగ రెండు విభిన్న వ్యవస్థల నుండి వచ్చి పెళ్ళి అనే పేరుతో ఏకమై దాంపత్య జీవితం గడుపుతారు. దాంపత్యమంటే నా దృష్టిలో స్నేహం, నమ్మకం, ప్రేమ - ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకుని కష్ట సుఖాలలో జీవితాంతం ఒకరికొకరు తోడుగా నీడగా ఉండడమనుకున్నాను నేను నీ దానిననీ, నువ్వు నా వాడివనీ, ప్రేమంటే మనమేనని అనుకున్నాను. చిన్న చిన్న పంతాలూ, పట్టింపులూ, ప్రణయ కలహాలు లేని జీవితం చప్పగా ఉంటుందని అనుకున్నాను. మనం ఒకరి కోసం ఒకరు పుట్టేమని, మనది ఆదర్శ జంటనీ అనుకున్నాను. కానీ ప్రపంచంలో చాలా మంది జంటల్లో మనమూ ఒకరిలా కాట్ల కుక్కల్లాగా పోట్లాడుకోవడమన్నది నాకే అసహ్యంగా అనిపించింది. నీలో, నాలో కూడా ఎక్స్‌ప్రెస్ చెయ్యని భావాలు కట్టతెంచుకుని బయటకొచ్చాయి.

దీనికి కారణం - ఈనాటి మగవాళ్ళకి అందం తెలివితేటలు గల భార్య కావాలి కానీ, వాళ్ళ మనసుల్లో మాత్రం ఆనాడు వాళ్ళ చిన్నప్పటి నుండి చూసిన అమ్మమ్మ, అమ్మలూ, వాళ్ళ వాళ్ళ పద్ధతులూ, ప్రవర్తనా సబ్ కాన్షస్‌గా మనసులో ఉండిపోతాయి. వీళ్ళకి తమ తాతయ్య వెనక నిలబడ్డ అమ్మమ్మ, తండ్రి చెప్పిన ప్రతి దానికీ తల ఊపిన అమ్మే ఆదర్శంగా అనిపించి వాళ్ళతో పోల్చుకుని తన భార్య కూడా అలాగే ఉండాలనుకుంటారు. ఆడది కూడా మాట్లాడగలదు నిర్ణయాలు తీసుకోగలదు అన్న ఆలోచన కొంత మందిలో ఉండదు. ఎందుకంటే మనది మేల్ డామినేటెడ్ సొసైటీ కాబట్టి. భార్యకి తనే ఆధారం అనుకునే భర్త - భార్య అభ్యుదయ భావాలతో పురోగమించాలని చూస్తే తనని ధిక్కరిస్తోందన్న అనుమానంతో భార్య తనని విడిపోతుందేమోనన్న భయంతో, అసూయతో, గిల్టీ కాన్షస్‌తో ఫీలై భార్యని తొక్కి పడేసి పైకి రాకుండా ఒక డోర్ మేట్‌లా వాడాలనుకుంటాడు. అందరి మగవాళ్ళు ఇలా ఉంటారని అనను, కానీ నీలోని స్ప్లిట్ క్యారెక్టర్ నాకు నిన్ను ఇలా అర్థం చేసుకునేలా చేస్తోంది. నీలాంటి వాళ్ళు అందుకే ఈ దేశం వాళ్ళని గానీ ఇక్కడ పుట్టి

పెరిగిన ఇండియన్ అమ్మాయిలని గానీ పెళ్ళి చేసుకోవడానికి ఇష్టపడరు. ఎందుకంటే వాళ్ళు డామినేట్ చేస్తారన్న భయంతో నీకూ, మీ ఫ్యామిలీకి నేనూ మా సంప్రదాయం నచ్చి చేసుకున్నా ఎంతో మందిని వదిలి ఎక్కడో మారుమూలనున్న నన్ను ఎంచుకోవడానికి ఇది కూడా ఒక కారణమని నువ్వు ఒప్పుకోకపోయినా అది నిజం. నీకు నేనంటే చాలా ఇష్టమని తెలుసు. కానీ నా స్వతంత్ర భావాలని - నా ఆదిపత్యంగా భ్రమపడి ఇన్‌ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్స్‌తో ఫీల్ అవుతావు. భార్యా భర్తలు ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకుని బ్రతకడం వేరు, కలిసి ఉండాలి కాబట్టి మొక్కుబడిగా జీవచ్ఛవంలా బ్రతకడం వేరు. ఎప్పుడూ కూడా సర్దుకోవడమన్నది రెండువైపులా ఉండాలి.

గేదని పలుపుతాడుతో కడతాం - దాని బలం ముందు ఆ పలుపు తాడెంత? కానీ దానికది అలవాటైపోయి ఉండాలి కాబట్టి పడి ఉంటుందలా - అది జంతువు - దానికి తెలివిలేదు - కానీ పెళ్ళి చేసుకుని పసుపుతాడులాంటి పలుపుతాడు నొకటి మెడకి తగిలించుకుని ఎంతమంది ఆడవాళ్ళు మనదేశంలో గత్యంతరం లేక పడి ఉంటున్నారో నాకు తెలియదుగానీ నేను మాత్రం అందరి ఆడవాళ్ళలా రాజీ పడలేను. మనం నిజాయితీగా ఉన్నప్పుడు తప్పు చేయడం లేదని మనం మనస్ఫూర్తిగా నమ్మితే జీవితంలో ఎదురయ్యే ప్రతి అనుభవం మనకి ఒక బలాన్నీ, ధైర్యాన్నీ, నమ్మకాన్నీ ఇస్తుంది. దేనికీ భయపడనవసరం లేదు. ఆడది అనకాపల్లిలో ఉన్నా అండమాన్ వెళ్ళినా, అంతరిక్షానికెళ్ళినా, అమెరికా వచ్చినా ఇంట్లో మొగుడికి తను పసుపు తాడు కట్టిన భార్యగానే కనిపిస్తుంది పలుపుతాడుగా చేసి మెడకి ఉరితాడుగా బిగించనంత వరకూ ఇందులో తప్పులేదు.

నేను లైఫ్‌ని ఎప్పుడూ పాజిటివ్ ఆటిట్యూడ్‌తో ఛాలెంజ్‌గా తీసుకుంటాను. ఓడిపోవడం, వెనక్కి చూడడం అన్నది నాకు తెలియదు. నిన్న, ఈ రోజు, రేపు ఒకేలా ఉంటే బ్రతుక్కి అర్థం లేదు. ఒకనాడు బానిస జాతిగా కాలరాసిన ఒక నల్లవాడు నాలుగు వందల సంవత్సరాల చరిత్రని తిరగరాసి కొన్ని వేల వందల మంది హర్షధ్వానాల మధ్య ప్రపంచమంతా చూస్తోంటే సగర్వంగా శ్వేత సౌధంలోకి అడుగుపెట్టాడు. మార్పు తథ్యమని నిరూపించాడు. మొదటి ఆఫ్రికన్ ప్రెసిడెంట్‌గా వైట్ హౌస్‌లో ఒబామా ఇచ్చిన ఇనాగ్యురల్ స్పీచ్ విన్నప్పుడు చాలా డిలైటెడ్‌గా ఫీలయ్యాను. ఇక్కడి తెల్లవాళ్ళల్లో ఒబామా గురించి భిన్నాభిప్రాయాలున్నా నాకు అతని కాన్ఫిడెన్స్, కరేజ్, డివోషన్ ఎంతో ముచ్చటనిపించింది. మార్పు అన్నది బజారులో దొరికే వస్తువు కాదు. మార్పు స్వతహాగా మనుష్యులలో, వ్యవస్థలో రావాలి. సాటి మనిషిని అర్థం చేసుకోవాలంటే ముందు ఆ మనిషి మీద నమ్మకముండాలి.

నేను దేవుడిని నమ్ముతాను. కానీ మూఢనమ్మకాలనీ, మాయలనీ, మంత్రాలనీ నమ్మను. తెల్లారకుండా మొగుడు కంటే ముదర నిద్రలేచి మంగళ సూత్రాలు కళ్ళకి అద్దుకుని మొగుడి కాళ్ళకి దణ్ణం పెట్టి ఆ తర్వాతే ఇంటి పనులకుపక్రమించడం నాకు తెలియదు. మహా సాధ్వీ సీతమ్మ తల్లిలా మొగుడు ఏదో అన్నాడని పుట్టింటికి (భూదేవి లోకి) పారిపోవడము తెలియదు. అమెరికాకి రావాలి అన్న ఆకాంక్ష నాలో బలంగా చిన్నప్పటి నుండి ఉన్నా ఇక్కడి డేటింగ్‌లూ, విడాకులూ అన్న మాటలు నాకుపడవు. ఎందుకంటే రెండేళ్ళు డేటింగ్ చేసి పెళ్ళిచేసుకోకుండా విడిపోయిన వాళ్ళూ తెలుసు, ఎనిమిదేళ్ళు డేటింగ్ చేసి పెళ్ళి చేసుకుని ఆరునెలలో విడాకులు ఇచ్చుకున్నవాళ్ళూ తెలుసు. నా మట్టుకు నాకు ఇది అర్థం లేని పని అనిపిస్తుంది. ఒక మనిషిని పెళ్ళి చేసుకుని వదిలేసి ఇంకొకరిని చేసుకుంటే వాడు ముందరివాడిలా ఉండడని రూలుగానీ, గ్యారంటీగానీ లేదుకదా! అందుకనే నాకు పెళ్ళి అన్న మన దేశ సంప్రదాయం మీద సంస్కృతి మీద అచంచలమైన విశ్వాసం ఉంది. నా జీవితం నేను చక్కదిద్దుకోగలనన్న నమ్మకం నాకుంది. ప్రతీ ఆడదీ చదువుకోవాలనీ, స్వశక్తి మీద నిలబడాలనీ నేనాకాంక్షిస్తాను.

భర్తకి ఎందుకు కోపం వచ్చిందో ఒక్క పది నిమిషాలు శాంతంగా ఆలోచించే భార్యా - భార్య బాధపడుతోంటే ఎందుకు బాధపడుతోందని ఒక్క ఐదు నిమిషాలు ఆలోచించే భర్తా ఉంటే భార్యా భర్తలలో గెలుపెవరిది అన్న ప్రశ్న రాదు.

ఇంక నిన్న మనమధ్య జరిగిన సంఘటనకొస్తే - తప్పు నీదా, నాదా అన్నది కాదు. తప్పు చేయని మానవుడు ఉండడు. కానీ చేసిన తప్పుని సరిదిద్దుకోవడమే మంచి వాళ్ళ లక్షణం. మన దుఃఖానికి గానీ సంతోషానికి గానీ మనమే బాధ్యులం అనుకుని జీవితాన్ని

ఒక ఛాలెంజ్‌గా అడ్వెంచర్‌గా తీసుకోవాలన్నది నా మతం. మన జీవితం మన చేతిలోనే ఉన్న కేన్వాస్ లాంటిది దానిమీద రంగులు వేసుకోవడమన్నది మన చేతిలో పని. దాన్ని బ్లాక్ అండ్ వైట్‌గా చేసుకున్నా, పంచ రంగుల కలగా మార్చుకున్నా అది మనమీదే ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఇవన్నీ ప్రొద్దున్నే కూర్చుని నీకు చెపుతున్న సుభాషితాలూ, సూక్తి ముక్తావళీ కాదు అర్థం చేసుకుంటావని వ్రాస్తున్నాను. నాలోని ఆత్మ విశ్వాసాన్ని, ఆత్మాభిమానాన్ని నువ్వు అహంభావంగా అనుకుంటే నేనేం చేయలేను.

కాబట్టి నిన్న ఏం జరిగింది అన్న దాని గురించి మనం ఈ రోజూ, రేపూ, ఇంకెప్పుడూ కూడా మాట్లాడుకోవద్దు. ఎందుకంటే నిన్నటిని మనం సరిదిద్దలేం కాబట్టి as we cannot undo things.

నేనెక్కడో చదివాను

Friends are of two types – one says if you ever need any thing, I will be there. The other says you will never need any thing as long as I am there.

ఎంత మధురమైన భావన? నాకైతే ఫ్రెండ్స్ అంటే మాధవ్ - అమల అని చెప్పి క్రొత్త డెఫినిషన్ ఇవ్వాలనిపిస్తోంది. నీకు కూడా అలాగనిపిస్తే రోజూలాగా రాత్రి తొమ్మిది గంటలకి కాకుండా ఈ రోజు సాయంత్రం అయిదు గంటలకి ఇంటికి వచ్చేసేయ్

నీ కోసం వేయి కళ్ళతో ఎదురు చూసే నీ అమల.

మెయిల్ పూర్తి చేసి అమల దానిని మాధవ్‌కి పంపింది.

సాయంత్రం ఐదుగంటలైంది...........

కాలింగ్ బెల్ మ్రోగింది..... తలుపుతీసిన అమలని అమాంతం ఎత్తుకుని గదిలోకి వెళ్ళాడు మాధవ్.

....

ఓ గంట తర్వాత -

"రానని అనుకున్నావా? అలిసి పోయి అమల ఒళ్ళో పడుకున్న మాధవ్ అడిగాడు.

"ఎవడి కోసమని వస్తావు?" చెదిరిన జుట్టు సవరించుకుంటూ అంది అమల.

"ఏయ్! ఆ పొగరే వద్దన్నది - నువ్వు మారవన్నమాట" అమలని తనమీదకి లాక్కుంటూ అడిగాడు - మాధవ్‌లో మగాడు.

"ఆ ఇగోనే వద్దన్నది - నిన్ను మారుస్తానురా" - మాధవ్ ముక్కు పట్టి ఊపుతూ అంది నేటి మహిళ అమల - ఆత్మ విశ్వాసంతో.

ప్రక్కనున్న సీ.డీ ప్లేయర్ నుండి - నిజంగా నేనేనా .... ఇలా నీ జతలో ఉన్నా... ఇదంతా ప్రేమేనా.... అన్న పాట సుమధురంగా వినబడుతోంది.

నేనేదన్నా సరదాగా అంటానురా - నువ్వు నా ప్రాణం కంటే ఎక్కువని నీకు తెలియదూ అంటున్న అమలని గుండెలకి హత్తుకుని నిశ్చింతగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు మాధవ్